

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระพุทธศาสนาเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในสังคมไทยมาแต่อดีต ทั้งบทบาทการให้การศึกษากับคนในสังคม การพัฒนาสังคม การรักษาวินัยธรรมประเพณี การเป็นศูนย์รวมของศิลปะและการก่อสร้าง การพัฒนาเศรษฐกิจ การเมืองและการปกครอง ตลอดจนการรักษาและผดุงไว้ซึ่งการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

ก่อให้เกิดเป็นศูนย์รวมแห่งการพัฒนาสังคมและมีส่วนสร้างสรรค์ความสงบสุขของสังคม รวมไปถึงการสร้างลักษณะของคนไทยให้เป็นคนใจบุญสุนทานมีเมตตาธรรม รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อันนำไปสู่ความสงบสุขของสังคมไทย พุทธศาสนาจึงเป็นศาสนาคู่กับสังคมไทย

วัดจะมีครบทุกตำบลและเป็นศูนย์รวมของประชาชนในแต่ละตำบล หากวัดสามารถบริหารจัดการวัดให้เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาชุมชน พัฒนาจิตใจ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมก็จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับพระพุทธศาสนาเจริญอย่างยั่งยืน

โดยมีพระสงฆ์เป็นผู้ให้ธรรมทานแก่ประชาชน และประชาชนก็ถวายอามิสทานแก่พระสงฆ์เป็นการเกื้อกูลกันอย่างถูกต้องและเป็นพลังของสังคม

ปัจจุบันสังคมไทยอยู่ในกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลง สังคมไทยมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางด้านวัตถุ แต่เกิดความเสื่อมทางด้านจิตใจ ค่านิยม และสังคม คนไทยพากันนิยมวัตถุ ความหรูหรา ฟุ่มเฟือย ยกย่องคนร่ำรวย โดยไม่คำนึงว่าจะร่ำรวยมาจากทางใด เกิดการแข่งขันเอาเปรียบ

เกิดการเบียดเบียนรุกรานกันเอง รุกรานธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้คนขาดคุณธรรมจริยธรรม ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม การค้าประเวณี โรคเอดส์ รวมถึงการละเลยต่อศาสนาประเพณี และวัฒนธรรมทำให้สังคมไทยเกิดความเสื่อมทางด้านจิตใจ และค่านิยม

ส่งผลให้สังคมปัจจุบันมีการหลอกลวงมากขึ้น คนรู้ไม่เท่าทันสังคม ก็จะเป็นเหยื่อของคนฉลาด คนส่วนมากทำงานเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง ไม่มีแผนการพัฒนาตน ไม่มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิต คนในสังคมฝากความหวังไว้กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เกิดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนมั่งมี

คนไทยไม่ชอบค้นคิดเทคโนโลยีจึงรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ซึ่งไม่เหมาะสมกับสังคมไทย แต่อำนวยความสะดวกสบาย ทำให้คนไทยมีคุณภาพลดลง เป็นคนอ่อนแอ สังคมไทยก็อ่อนแอตามไปด้วย¹

จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่มีสาเหตุมาจากความเจริญทางวัตถุ และการรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย

ส่งผลกระทบต่อสถาบันศาสนาบทบาทและสถานภาพของวัดเปลี่ยนแปลงไป

¹สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, หลักการบริหารและการจัดการวัดในยุคโลกาภิวัตน์, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เอพีกราฟิคส์ไชน์และการพิมพ์, ๒๕๓๙), หน้า ๘.

พระพุทธศาสนาซึ่งเคยเป็นสถาบันหลักในสังคมไทยในแง่ภูมิปัญญาที่เป็นรากฐานทางด้านวัฒนธรรมและรากฐานทางสังคม และวิถีชีวิตของคนไทยก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย คนไทยเข้าวัดน้อยลง นอกจากนั้นการเผยแผ่ธรรมะในพระพุทธศาสนาที่เคยเป็นหน้าที่ของวัด ก็เปลี่ยนเป็นการเผยแผ่ธรรมะทางสถานีวิทยุกระจายเสียง ทางโทรทัศน์ ทางสื่อสิ่งตีพิมพ์ เช่น วารสาร หนังสือ บทบาทของวัดจึงน้อยลงไป ทั้งในการให้การศึกษาและการเผยแผ่ธรรมะ²

ในอดีตวัดเคยทำหน้าที่เป็นสถานที่ให้การศึกษา ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ในสังคม โดยเฉพาะผู้ใหญ่และเด็กจะเข้ามาบวชในพระพุทธศาสนา เป็นการให้การศึกษาในวัด เด็กไทยที่เป็นผู้ชายจะต้องเรียนหนังสือกับพระสงฆ์ในวัด

นอกจากนั้นวัดยังเป็นสถานที่อบรมจริยธรรม ศีลธรรมของคนในสังคมด้วย แต่ปัจจุบัน มีการจัดการศึกษาในโรงเรียน การเรียนการสอน การอบรมจริยธรรม ศีลธรรมจึงเป็นหน้าที่ของครูในโรงเรียน

วัดจึงลดบทบาทและหน้าที่ในการให้การศึกษาลงความสำคัญของการให้การศึกษาจึงอยู่ที่โรงเรียน เพราะความเจริญแบบตะวันตกได้เข้าสู่ประเทศไทย³ ปัจจุบันวัดมีหน้าที่เพียงประกอบพิธีการทำบุญทอดผ้าป่าทอดกฐิน ประกอบพิธีกรรมต่างๆ เช่น การฌาปนกิจ การถวายสังฆทาน ปัจจุบันวัดหลายแห่งมุ่งพัฒนาวัดด้านอาคารสถานที่มากกว่า

การพัฒนาวัดเพื่อยุติประโยชน์ต่อการศึกษอบรมพระเถระ เด็กวัดและการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนในชุมชนหรือการพัฒนาจิตใจด้วยการบำเพ็ญสมาธิภาวนา วัดจึงกลายเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรม

ไม่สามารถเป็นที่พึ่งในการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักธรรมทางศาสนาได้

วัดหลายวัดสร้างวัดถ่มงกลเครื่องรางของขลัง เพื่อสนองความต้องการของประชาชน

จนกลายเป็นพุทธพาณิชย์ เพื่อสนองความต้องการของประชาชน

เป็นการเสริมสร้างให้ประชาชนไม่รู้จักพึ่งตนเอง พึ่งแต่เครื่องรางของขลัง เมื่อวัดได้ปัจจัยมาก

พัฒนาวัดเกินความจำเป็น เกิดความภูมิใจในการพัฒนาวัด

แท้จริงแล้วหัวใจของพระพุทธศาสนาอยู่ที่การพัฒนาคนเป็นสำคัญ

การบริหารวัดมิได้เป็นไปในลักษณะองค์กรของสงฆ์ เป็นเพียงการบริหารของเจ้าอาวาสเพียงผู้เดียว

จึงไม่มีพลังพอที่จะทำงานได้ทุกด้านการดำเนินงานเกิดข้อบกพร่องได้ง่าย สมาชิกในวัดและประชาชน

ขาดความรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของวัด การพัฒนาวัดจึงทำได้ไม่เต็มที่ทำให้วัดขาดความเจริญ

นอกจากนั้น วัดกับประชาชนในชุมชนขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

พระสงฆ์จำนวนไม่น้อยบวชแล้วมิได้ศึกษาพระธรรมวินัย มิได้เผยแผ่ธรรมแก่ประชาชน

พระสงฆ์จะบวชเรียนตามประเพณี ให้บิดามารดา มิได้บวชเรียนเพื่อศึกษาธรรมะ

พระสงฆ์ทำผิดพระธรรมวินัยมากยิ่งขึ้น วางตนไม่เหมาะสมกับสมณเพศ ขาดการสำรวม

ทำให้ภาพพจน์ของพระพุทธศาสนาหม่นหมองไป⁴

²พระไพศาล วิสาโล, สถาบันสงฆ์ไทยในอนาคต, (กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์, ๒๕๔๖), หน้า ๓๓๕.

³คณะกรรมการการศึกษาเพื่อการศึกษา, บทบาทวัดพระสงฆ์ไทยในอนาคต, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๒๕), หน้า ๓๓.

ปัจจุบันสถานบริการของรัฐ เช่น โรงเรียน สถานือนามัย จะตั้งอยู่ในบริเวณวัดก็ตาม แต่วัดหรือพระสงฆ์ก็หาได้มีบทบาทอื่นใด นอกจากการอนุญาตให้สถานที่ตั้งอยู่ในบริเวณวัดเท่านั้น บทบาทของวัดในอดีตที่มีความสำคัญต่อสังคม จึงถูกกลืนไปในสังคม ประกอบกับวัดต่างๆ ส่วนมากก็ได้เสื่อมโทรม ด้วยเหตุผลหลายประการ ทำให้วัดขาดคุณค่าอันควรแก่การเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีความเป็นระเบียบมีสิ่งสกปรก ประชาชนพากันเหินห่างจากวัดและคลายความเลื่อมใสในพระสงฆ์ พุทธสาวกอันเป็นสิ่งบอกเหตุให้รู้ว่าพระพุทธศาสนาอาจจะเสื่อมสั่นลงได้ ซึ่งควรรีบเร่งดำเนินการแก้ไข

เมื่อบทบาทของวัดตกอยู่ในสภาพเสื่อมศรัทธาของประชาชนโดยเฉพาะคนหนุ่มสาวที่ได้รับการศึกษามัธยมใหม่จึงยอมเป็นอันตรายต่อพระพุทธศาสนา

สืบเนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้เสด็จพระราชดำเนินถวายผ้าพระกฐิน เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ ณ วัดไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ได้มีพระราชดำรัส สรุปความว่า คนไร่ขิงมีใจกว้าง สามารถสร้างโรงเรียนใหญ่ๆ แต่ในท้องถิ่นเป็นบริเวณ ที่มีน้ำเสียซึ่งจะมีผลกระทบต่อสุขภาพของนักเรียน ทางวัดน่าจะสร้างสถานพักฟื้นสัก ๔-๕ เตียงจากพระราชดำรัสดังกล่าว พระอุบาลีคุณูปมาจารย์ (ปัญญา อินทปัญโญ) เจ้าอาวาสวัดไร่ขิง จึงได้ดำเนินการตามพระราชประสงค์โดยจัดสร้าง โรงพยาบาลขนาด ๔๐๐ เตียง โดยใช้เงินบริจาคจากศรัทธาของประชาชน และเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๒ เวลา ๑๐.๑๐ น. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ประกอบพิธีเปิดที่ทำการ “ศูนย์พัฒนาการควบคุมโรคไม่ติดต่อ” โรงพยาบาลเมตตาประชารักษ์ (วัดไร่ขิง) และได้เปิดบริการผู้ป่วยอย่างเป็นทางการ เป็นต้นมา ซึ่งประกอบด้วย อาคารดำเนินงานต่างๆ ดังนี้

- 1) อาคารพักผู้ป่วยสูง ๔ ชั้น รวม ๓ อาคาร
- 2) อาคารอำนวยการสูง ๔ ชั้น ๑ อาคาร
- 3) อาคารโรงครัว ซักฟอก และหน่วยจ่ายกลางสูง ๔ ชั้น ๑ อาคาร
- 4) หอพักพยาบาลสูง ๓ ชั้น ๑ หลัง
- 5) บ้านพักแพทย์ ๘ หลัง
- 6) อาคารเอ็กซเรย์สูง ๑ ชั้น ๑ อาคาร
- 7) อาคารคลังเวชภัณฑ์สูง ๑ ชั้น ๑ อาคาร

วัดไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ได้มีการจัดการศึกษาแก่เยาวชน ทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ ตั้งโรงเรียนปริยัติธรรมและบาลี ส่งเสริมการเรียนถึงขั้นปริญญาเอก ส่งเสริมโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด มัธยมศึกษาตอนต้นถึงขั้นสูงระดับมัธยมปลาย โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ อนุมัติให้สร้างศูนย์อาชีวเขตภาคศึกษา ๑ เพื่อเพิ่มความรู้ นักประกอบอาชีพและช่วยส่งเสริมเด็กมัธยมศึกษา ระดับ มัธยมศึกษาปีที่ ๑ ขึ้นไป

⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕ - ๖.

⁵ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, ประวัติโรงพยาบาลเมตตาประชารักษ์ (วัดไร่ขิง), [ออนไลน์], แหล่งที่มา : www.mettapracharak.org, [๓๐ มกราคม ๒๕๕๖]

ไม่เฉพาะบริเวณวัดเท่านั้นในเขตบริเวณอื่นด้วย **จุดใหญ่** คือ
มุ่งสร้างคนในด้านการศึกษาทำให้ฉลาดมีปัญญา รู้เหตุความเสื่อมและความเจริญ
สามารถแก้ปัญหาชีวิตทั้งในด้านส่วนตัวและสังคม
เมื่อทุกคนฉลาดแล้วจักสามารถสร้างพลังเป็นจุดยืนแบบของไทยให้เข้มแข็ง
ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิจัยเรื่อง

บทบาทของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน
จังหวัดนครปฐม

รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนเพื่อพัฒนาวัดและชุมชน
เชิงพุทธ เนื่องจากวัดไร่ขิงเป็นวัดศูนย์กลางและเป็นวัดใหญ่ในชุมชน ซึ่งประชาชนนั้นให้ความศรัทธา
เห็นควรว่าให้วัดไร่ขิงเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบล
และให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประ
ชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

๑.๒.๒

เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตข
องประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา-อุปสรรค

และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหามิบทบาทของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประ
ชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

๑.๓ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง

“บทบาทของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน
จังหวัดนครปฐม” ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตเนื้อหา ศึกษาบทบาทของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริม
คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม
ตามความคิดเห็นของประชาชน ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านการเผยแผ่ ๒) ด้านการพัฒนาจิตใจ และ ๓)
ด้านการสาธารณสงเคราะห์

พระอุบาลีคุณูปมาจารย์ (ปัญญา อินทปัญโญ), ประวัติและตำนาน หลวงพ่อวัดไร่ขิง, (กาญจนบุรี :
ธรรมเมธี-สหายพัฒนาการพิมพ์, ๒๕๕๔), หน้า ๑๖.

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ได้กำหนดขอบเขตด้านตัวแปรของการวิจัยไว้ ๒ ประเภท คือ

๑) ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ

๒) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่
 บทบาทของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ๓ ด้าน ประกอบด้วย ๑) ด้านการเผยแผ่ ๒) ด้านการพัฒนาจิตใจ และ ๓) ด้านการสาธารณสุขสงเคราะห์

Word to PDF
[Http://word-to-pdf.abdio.com](http://word-to-pdf.abdio.com)

๑.๓.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ ประชากรในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยจำแนกเป็นชายจำนวน ๘,๗๑๓ คน และ หญิง จำนวน ๙,๕๙๓ คน รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๑๘,๒๐๖ คน

๑.๓.๔ ขอบเขตด้านสถานที่

พื้นที่ในการวิจัย ได้แก่ ตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

๑.๓.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๕ ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ รวมเป็นระยะเวลา ๙ เดือน

๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๔.๑

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เป็นอย่างไร

๑.๔.๒

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เป็นอย่างไร

⁷สถิติประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.

๑.๔.๓ ปัญหา

อุปสรรคและข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหามหาภัยของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐมมีอะไรบ้าง

๑.๕ สมมุติฐานการวิจัย

สมมุติฐานที่ ๑ ประชากรที่มีเพศต่างกัน
มีความคิดเห็นต่อมหาภัยของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ ๒ ประชากรที่มีอายุต่างกัน
มีความคิดเห็นต่อมหาภัยของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ ๓ ประชากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน
มีความคิดเห็นต่อมหาภัยของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ ๔ ประชากรที่มีรายได้ต่างกัน
มีความคิดเห็นต่อมหาภัยของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ ๕ ประชากรที่มีอาชีพต่างกัน
มีความคิดเห็นต่อมหาภัยของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

มหาภัย หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของมนุษย์ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน
การดำเนินงานและการปฏิบัติงานให้เหมาะสม เพื่อให้องค์กรเกิดประโยชน์สูงสุด
ทั้งนี้มหาภัยนั้นเกิดขึ้นตามความพอใจของมนุษย์ได้เช่นกัน

การส่งเสริม หมายถึง การพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น
ด้วยการเผยแพร่ธรรมให้ประชาชนทราบถึงหลักธรรมในการดำรงชีวิต พัฒนาจิตใจให้ดีขึ้น
ตลอดจนการส่งเสริมปัจจัยในด้านต่างๆ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน

วัด หมายถึง ศาสนสถานที่ประกอบกิจกรรมของชาวพุทธเป็นที่อยู่ของบรรพชิต
(พระสงฆ์และสามเณร)

และฆราวาสที่เกี่ยวข้องเป็นที่ศึกษาและปฏิบัติธรรมตลอดจนการเผยแผ่ศาสนาธรรมของชาวพุทธ

วัดไร่ขิง หมายถึง วัดไร่ขิง (พระอารามหลวง) ตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน
จังหวัดนครปฐม

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

คุณภาพชีวิต หมายถึง ลักษณะที่ดีเด่นของบุคคลในความเป็นอยู่

ครอบคลุมลักษณะที่เป็นความต้องการทางวัตถุ และทางจิตใจของบุคคล
สามารถดำรงชีวิตได้ในระดับที่เหมาะสม ให้สามารถพึ่งตนเองได้โดยไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน
และไม่เบียดเบียนธรรมชาติ อีกทั้งยังควรรักษาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม
ประเพณีของสังคมตลอดจนมีความเป็นไปได้ที่จะบรรลุถึงความปรารถนาในชีวิต อาจกล่าวได้ว่า
คุณภาพชีวิตคือการมีชีวิตที่มีความสุขนั่นเอง
ทั้งนี้วัดไร่ขิงได้มีบทบาทการส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชาชน จำนวน ๓ ด้านด้วยกัน คือ การเผยแพร่
การพัฒนาจิตใจ และการสาธารณสงเคราะห์

การเผยแพร่ หมายถึง การจัดให้มีการแสดงธรรม ปาฐกถาธรรม ปฏิบัติธรรม
เจริญวิปัสสนากัมมัฏฐาน และอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในด้านหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา
เพื่อขัดเกลาจิตใจของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้น
และให้ประชาชนในชุมชนได้ปฏิบัติตามหลักพระพุทธศาสนาในการดำรงชีวิต

การพัฒนาจิตใจ หมายถึง แนะนำ ตักเตือนให้ประชาชนละเว้นการทำความชั่ว
ทั้งเทศนาขัดเกลาจิตใจประชาชน มีการปฏิบัติธรรมระยะสั้น
ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางจิตใจของประชาชนซึ่งทำให้ประชาชนรู้ผิดชอบชั่วดีมากยิ่งขึ้น

การสาธารณสงเคราะห์ หมายถึง การดำเนินการอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน
และประชาชนในด้านการสงเคราะห์สิ่งที่ประชาชนขาด เช่น บริการยืมของใช้
จัดทำหนังสือลดมนต์แจกจ่ายแก่พุทธศาสนิกชน และจัดตั้งโรงเรียนการกุศล
รวมถึงแจกทุนการศึกษาแก่นักเรียนเป็นประจำ

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑

ทำให้ทราบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

๑.๗.๒

ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม
โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหามหาภัยของวัด

ไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

๑.๗.๔ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาบทบาทของวัด

ไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม